

کشتار کولبران در ایران را متوقف کنید

اطلاعیهی دو سندیکای فرانسوی

بین ۸ تا ۱۰ میلیون کرد، ساکنین مناطق کردنشین ایران، سیاست های تبعیضاتی و سرکوبگرانه ای را از سوی رژیم ایران متحمل می شوند. رژیم ایران هرگونه اعتراضات سیاسی و مطالبات خودمختاری-هویتی کردها را به شدت سرکوب می کند. برای نگهداشتن مردم این منطقه در وضعیت بی ثباتی و فلاکت، رژیم مانع از توسعه اقتصادی منطقه شده، تقریباً هیچ صنعتی در این منطقه راه اندازی نشده، و سمتگیری تولیدات و منابع عمدتاً برای مناطق مرکزی کشور است. بیکاری بسیار گسترده است. با توجه به نبود کمترین فرصت اشتغال در منطقه، جوانان بطور گسترده ای مجبورند به شهرهای بزرگ فارسی زبان مهاجرت کنند.

برای هزاران تن از ساکنان روژهلات (کردستان ایران)، مرز عراق و ایران تنها منبع تامین معاش می باشد: کولبری یعنی مبادلات مرزی کالا، حمل اجناس بر کول انسان و یا بر پشت قاطر با عبور از کوه ها. انتقال انواع کالاهای از کشورهای عراق و ترکیه به ایران، توام با مخاطرات بسیار. از پوشک بچه گرفته تا لوازم الکتریکی خانگی، از جمله پوشاک، پتو، لاستیک اتومبیل، چای، آنتن ماهواره، الکل، سیگار. این کالاها در بازارهای شهرهای بزرگ از جمله تهران عرضه می شوند. هر روزه هزاران کارگر زن و مرد، از جمله کودکان و افراد مسن، برای آن که نانی به کف آورند و معیشت روزانه خود و خانواده شان را به سختی تامین کنند به پیشواز خطر می روند و در طول این

مرزها جان خود به مخاطره می اندازند. در صورت مرگ و یا زخمی شدن یک کولبر، خانواده اش دیگر هیچ منبع درآمدی نخواهند داشت. به لحاظ قانونی وضعیت کولبری مبهم است، گاه قانونی، گاه روا و گاه غیرقانونی، و منوط به حسن نیت مسئولان.

علاوه بر خطرات ناشی از کوه های صعب العبور و منطقه پر از مین های منفجر نشده، مرزبانان به سوی آن ها تیراندازی کنند و هرساله بر تعداد تلافی می افزایند. تنها در طی سال ۲۰۱۹ رقم تلفات جانی کولبران ۷۹ نفر بوده و تعداد زخمیان به ۱۶۵ نفر می رسد. بندرت دیده شده که مرزبانان به خاطر این کشتارها محاکمه شوند. حتی از کشتار قاطران باربر هم ابایی ندارند. هم چنین تعداد بسیاری از کولبران به مجازات زندان و یا جریمه های سنگین محکوم می شوند.

سرنوشت کولبرها پی آمد عوامل چندی است؛ متأثر از مقوله دولت - ملت و سیاست های ادغام گرایانه حکومت مرکزی در مورد کردها؛ و تأثیرات مخرب تحریم های آمریکا علیه ایران، که فقط باعث وخیم تر شدن وضعیت توده های بنقد زیر فشار رژیم شده اند.

ما سازمان های سندیکایی فرانسوی اف. اس. او و سولیدر، توجه زنان و مردان کارگر و جامعه بین المللی را به فاجعه انسانی و اجتماعی کولبران جلب می کنیم. ما از دولت ایران می خواهیم که سرکوب کولبران و عمدتاً کشتار آن ها در مرزها را متوقف سازد، دولت باید آن ها را به عنوان کارگران قانونی به رسمیت بشناسد تا بتواند از حقوق مربوطه و امنیت برخوردار شوند.

پاریس ۲۱ ژوئیه ۲۰۲۰

فدراسیون سندیکائی متحد (اِف_اِس_او - فرهنگیان)

اتحادیه سندیکائی برای همبستگی (سولیدر)

کودکان زیاله گرد همچنان استثمار میشوند

به مناسبت 16 مهر روز جهانی کودک

بیانیه‌ای از سوی شبکه یاری کودکان کار

16 مهر روز جهانی کودک در حالی فرا می‌رسد که جهان بیش از هر زمان دیگری برای کودکان ناامن شده است. زورمداران و سودجویان جهانی با دامن زدن به جنگ و خونریزی و ناامنی دنیای پیرامون ما، هر روز تراژدی هولناکی را از فاجعه انسانی خلق می‌کنند. همان دنیایی که قرار بود شایسته زیست کودکان باشد، اکنون با افزایش نابرابری‌ها، خشونت، فقر و... اولین قربانیان خود را از میان کودکان و زنان می‌گیرد.

در سالی که گذشت کودکان معصوم کشور ما هم تحت تاثیر فشارهای ناشی از مشکلات اقتصادی و اجتماعی دست و پا می‌زدند. تورم و گرانی افسارگسیخته به خصوص در ماههای اخیر شرایط را به گونه ای رقم زد که خانواده های فرو دست جامعه متأسفانه درمانده و ناتوان از تامین حد اقل ها برای گذران روزمره زندگی بوده اند و بسیاری از خانواده های طبقه متوسط جامعه هم، در خط فقر قرار گرفته اند. مجموعه این شرایط سبب می‌شود تا از نیازهای اساسی کودکان شامل تغذیه، آموزش، بهداشت و... در خانواده ها چشم پوشی شود. با تداوم این شرایط احتمال آن وجود دارد تا در آینده ای نزدیک، تعداد بیشتری از کودکان از چرخه تحصیل خارج شده و برای کمک به تامین معاش خانواده ها وارد چرخه اشتغال زود هنگام شوند.

شبکه یاری کودکان کار ضمن شادباش روز جهانی کودک به کودکان عزیز، خانواده ها و همه فعالین حقوق کودک، این روز را فرصتی برای بیان مطالبات مغفول مانده کودکان عزیز می‌داند. هر چند در طی سال های گذشته سازمان های مدنی مدافع کودکان به مناسبت های مختلف دغدغه ها و مطالبات خود را در این حوزه به شکل بیانیه و مقالات و در قالب سخنرانی ها و نشست های خبری بیان می‌دارند و اگر چه در سالی که گذشت با "تصویب لایحه حمایت از کودکان و نوجوانان"، "تصویب رسیدگی فوری به طرح افزایش سن ازدواج" و مواردی از این دست قدم هایی برداشته شده است، اما با توجه به حجم بالای آسیب ها و

مشکلاتی که متوجه کودکان است، انتظار می رود نهاد های حاکمیتی و قانون گذاری با جدیت و احساس مسئولیت بیشتری به مسایل و مشکلات کودکان بپردازند.

شبکه یاری در بیانیه خود به لزوم تحول در آموزش و پرورش اشاره کرده و آورده است: آموزش و پرورش ما نیاز به تحول اساسی دارد، نگاه نخبه پروری و غول کنکور و خصوصی سازی آموزش و پرورش همچنان از بین دانش آموزان قربانی می گیرد، کودکان کار در همه این سالهایی که مبارزه بر علیه اشتغال کودکان و تلاش برای "لغو کار کودک" از سوی نهادهای مدنی آغاز شده است، در سطح کلان و ملی تغییرات محسوسی در وضعیت زندگی آنها ایجاد نشده است، چرا که متولیان امور به هشدارهای دلسوزانه و تجارب ارزشمند تشکل های مردمی وقعی ننهاده اند. کودکان زباله گرد همچنان توسط پیمان کاران سوذجو بدون برخورداری از حداقل های حقوق اولیه و ایمنی و بهداشت، استثمار می شوند.

شبکه یاری با اشاره به این که حتی فرمان خامنه ای برای آموزش و تحصیل کودکان مهاجر و بی شناسنامه بی تاثیر بوده تاکید کرده است که خانواده های این کودکان هر ساله درگیر ثبت نام فرزندان خود و پرداخت شهریه های غیرعادلانه آنها هستند. خشونت به علیه کودکان همواره رو به افزایش بوده و بالا رفتن روز افزون آمار کودک آزاری راهکارهای عاجل و ضروری را برای کاستن از شتاب آزار و خشونت می طلبد. در بیست و چهارمین سال تصویب پیمان نامه جهانی حقوق کودک وقت آن رسیده است که رسانه ملی با این معاهده جهانی آشتی کرده و به ترویج مفاد آن همت گمارد.

مواردی که ذکر شد بخش هایی از مطالبات بی شمار حقوق حقه کودکان عزیز کشورمان است. تحقق حقوق کودکان و بهبود شرایط زندگی آنها نیازمند عزم ملی است. شبکه یاری کودکان کار انتظار دارد سیاستگذاران و متولیان امور برای بهبود شرایط کودکان بیش از گذشته تلاش و جدیت مسئولانه به خرج داده و با کمک به تحقق مفاد پیمان نامه ای که سال ها قبل به تصویب رسیده است، در کنار کودکان باشند